

ПЛАТФОРМЕ ДРУШТВЕНИХ МЕДИЈА КАО АРЕНЕ ЗА КОНСТРУКЦИЈУ ПРОШЛОСТИ И ПРЕГОВАРАЊЕ О ЊОЈ

Апстракт:

Фејсбук, Инстаграм, Твитер и друге платформе друштвених медија све више постају простори у којима стварамо и преговарамо о нашим перцепцијама наслеђа и прошлости, посебно о оним аспектима који се сматрају тешким: спорним, трауматичним или прећуткиваним. Преглед растуће научне литературе о тешком наслеђу на сајтовима друштвених мрежа – која обухвата области као што су комуникације и студије друштвених медија, студије сећања, студије музеја и наслеђа и туризам – поставља кључна питања: Како интеракције друштвених медија са наслеђем и прошлошћу могу пружити кључ за разумевање изградње савремених идентитета и ставова? Који комуникативни механизми омогућавају баналном национализму, ксенофобији, ауторитарности, псеудоисторији и дезинформацијама да напредују на овим платформама? Како се капитални „ја“ идентитети (национални, политички) манифестовани у интеракцијама на друштвеним медијима укрштају са малим „и“ идентитетима, преференцијама и ставовима према друштвеним и културним питањима? Коначно, који би могао бити ефикасан теоријски и методолошки приступ за представљање и анализу разговора на друштвеним медијима, повезујући како се прошлост памти са савременим ставовима и идентитетима?

Предавање се бави овим питањима, ослањајући се на увиде из пројекта *Conective Digital Memori in the Borderland* - пројекат комбинује теорију културно-историјске активности, Лотманову културну семиотику и Гелову теорију уметничке везе са дигиталним хуманистичким методама да би се истражило неколико студија случаја интеракција друштвених медија у вези са историјом и наслеђем Литваније. Разговор ће се фокусирати на два таква случаја: први је контроверза друштвених медија око уклањања совјетског споменика Петраса Цвирке у Виљнусу, који илуструје како семиотичка агенција кружи између људских и дигиталних актера на мрежи како би преговарали о спорним материјалним успоменама на тешку прошлост. Други случај испитује пост-сећање друштвених медија на свакодневни живот, музичке субкултуре и робу широке потрошње у Литванији 1990-их, наглашавајући како носталгија и афилијативна моћ свакодневних објеката обликују онлајн репрезентације и савремене идентитете.

Испитујући ове случајеве, предавање има за циљ да подвуче сложену и разнолику улогу платформи друштвених медија у посредовању савремених идентитета и ставова кроз наслеђе, док се такође бави изазовима истраживања њиховог појављивања као арене које обликују наше разумевање прошлости.

Костис Далас је професор и председавајући Одељења за дигиталну културу и комуникацију на Факултету за комуникације Универзитета у Виљнусу. Његово истраживање се фокусира на дигитално кустосирање култура предмета ослобођено друштвених конструката, на улогу свеприсутне дигиталне инфраструктуре у археолошким и хуманистичким истраживањима, и на наслеђе, памћење и праксе идентитета на друштвеним медијима. Објавио је преко 50 чланака у рецензираним часописима и зборницима конференција и био је ко-уредник издања Инфраструктуре културног наслеђа у дигиталним хуманистичким наукама (Рутлеџ: 2017). Његове најновије, коауторске рецензирани публикације укључују „Порука је посредник: нексус и семиосфера у комуникацији на друштвеним мрежама“, „Тешко наслеђе на сајтовима друштвених мрежа: интегративни преглед“, „Онтологија семиотичке активности и епистемичка фигурација пракса наслеђа, памћења и идентитета на сајтовима друштвених мрежа“, и „Битка или балет? Метафоре поред којих живе археолошки администратори Фејсбука “. Дипломирао је историју на Универзитету Јањина, Грчка, и магистрирао и докторирао класичну археологију на Универзитету Оксфорд. Био је главни истраживач Conective Digital Memori in the Borderland.